

แนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ

“เคล็ดลับ: ขอบทวิจยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”

ภายใต้วิถีแห่งการประยุกต์ : วิธีที่ 2 ประสาน สร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง (การวิจัย)

คณะผู้จัดทำ :

ดร.วชิรวิษญ์ อธิธินาสุภวิษญ์

พระเมธีวชิราภีรัต, ผศ.ดร.

ผศ.ดร.ทิพมาศ เสวตวรโชติ

ผศ.ดร.ปิ่นณพงค์ วงศ์ณาศรี

รศ.ดร.เดชชาติ ตริทรัพย์

หน่วยงาน/ส่วนงาน:

วิทยาลัยศาสนศาสตร์ศรีธรรมมาโคกราช มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช

1. ประวัติหน่วยงาน/ส่วนงาน

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ตั้งอยู่เลขที่ 128 หมู่ที่ 6 ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000

โทร. 075-809128-9

เว็บไซต์ <http://www.ssc.mbu.ac.th>

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (มมร) เป็นสถาบันการศึกษาที่ตั้งขึ้นโดยพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ.2436 ครั้งต่อมาใน พ.ศ.

2489 ได้จัดการศึกษาในรูปมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาเรียกชื่อว่า “สภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย” โดยวัตถุประสงค์ตามที่สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ทรงตั้งไว้ 3 ประการคือ

- (1) เพื่อเป็นสถานศึกษาพระปริยัติธรรมของพระสงฆ์
- (2) เพื่อเป็นสถานศึกษาวิชา ซึ่งเป็นของชาติภูมิและต่างประเทศแห่งกุลบุตรทั้งหลาย
- (3) เพื่อเป็นสถานที่จัดสั่งสอนพระพุทธศาสนา

จนถึง ในปี พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติ “มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” ให้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นนิติบุคคล (มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ) เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา วิจัย ส่งเสริม และให้บริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ได้ขยายการศึกษาออกไปเปิดวิทยาเขตในส่วนภูมิภาครวม 7 วิทยาเขต 3 วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ได้ก่อตั้งและเปิดดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 มีสถานที่ตั้งอยู่ภายในวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร ตำบลในเมือง อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งวิทยาเขตแห่งนี้ได้ดำเนินการก่อตั้งโดย พระธรรมรัตโนภาส (ประดับ โอภาโส) อดีตเจ้าอาวาสวัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อดีตเจ้าคณะจังหวัดนครศรีธรรมราช (ธรรมยุต) ได้เล็งเห็นว่า มีพระภิกษุ-สามเณรในส่วนภูมิภาคเป็นจำนวนมาก ที่มีความประสงค์จะศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษา แต่ไม่สามารถเข้าไปศึกษาเล่าเรียนในกรุงเทพมหานครได้ เนื่องจากข้อจำกัด เรื่องการหาที่พักอาศัยในกรุงเทพฯ ได้นั้นค่อนข้างลำบาก จึงได้ขอขยายวิทยาเขตออกมาตั้ง ณ วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร อำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช อันเป็นเมืองศูนย์กลางของภาคใต้ และได้นำเอาพระนามของพระเจ้าศรีธรรมมาโคกราช ปฐมกษัตริย์ของเมืองนครศรีธรรมราชในอดีต และทรงเป็นผู้สร้างพระบรมธาตุเจดีย์อันเป็นปูชนียสถานสำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช มาเป็นชื่อของวิทยาเขตเพื่อเป็นมงคลนาม ซึ่งทางมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยได้อนุมัติให้จัดตั้งเป็นวิทยาเขตเมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ.2535 ตามคำสั่งสภาการศึกษามหาวิทยาลัยที่ 26/2535 ซึ่งทางวิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ได้ผลิตบัณฑิตทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอกออกไปรับใช้พระพุทธศาสนาและสังคมมาแล้วเป็นจำนวนมาก

2. ที่มาและความสำคัญ

พ.ศ. 2540 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติ “มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย” ให้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นนิติบุคคล (มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ) เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วบุคลากรของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะสายวิชาการ (อาจารย์) ต้องมีหน้าที่/บทบาทหลักหน้าที่ 4 ด้านได้แก่

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน

2. ด้านการวิจัย
3. ด้านบริการวิชาการแก่สังคม
4. ด้านการทํานุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

โดยเฉพาะด้านที่ 2 ด้านการวิจัยชั้นสูง ซึ่งเป็นผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนหรือด้านอื่น ๆ ซึ่งการที่จะทำวิจัยนั้นต้องมีการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยจากแหล่งทุนวิจัยทั้งจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยชั้นสูงให้แก่อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอาจารย์รุ่นใหม่ที่ยังขาดประสบการณ์ในการหาแหล่งทุนเพื่อขอทุนสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัย

ดังนั้นทางผู้จัดทำแนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” จึงเห็นความสำคัญของการทำวิจัยดังกล่าวจึงได้มีการจัดทำ แนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” ขึ้น เพื่อเป็นคู่มือ แนวทางให้อาจารย์ บุคลากร โดยเฉพาะอาจารย์รุ่นใหม่ได้นำไปใช้ในการขอทุนจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อไป

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”
- 3.2 ได้แนวปฏิบัติที่ดี/คู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”

4. แนวทางการดำเนินการตามหลัก PDCA

4.1 ขั้นการวางแผน (Plan: P)

การจัดการความรู้เรื่อง “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” เริ่มต้นจากการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดการความรู้ ปีการศึกษา 2566 โดยคณะกรรมการดำเนินการวิเคราะห์การจัดการความรู้โดยใช้

1. แบบวิเคราะห์การจัดการความรู้ (KM-01)
2. การวิเคราะห์การจัดการความรู้ (KM-02)
3. จัดทำแผนการจัดการความรู้ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมา โศกราช (KM-03) และมอบหมายให้มีคณะกรรมการดำเนินงานและประสานงานดังนี้

ดร.วชิรวิษณุ อธิธินาศุภวิษญ์

พระเมธีวชิราภีรัต, ผศ.ดร.

ผศ.ดร.ทิพมาศ เสวตวรโชติ

ผศ.ดร.ปิ่นณพงค์ วงศ์ณาศรี

รศ.ดร.เดชชาติ ตรีทรัพย์

โดยมีผู้ประสานงาน คือ อาจารย์ ดร.วชิรวิชญ์ อธิธิธนาศุภวิชญ์ วิทยาลัยศาสนศาสตร์
ศรีธรรมโศกราช

โทรศัพท์ 062-404-9161

E-mail: vachiravitch.itt@mbu.ac.th

4.2 ขั้นตอนการ (Do: D)

ระยะที่ 1 :

1. ประชุมคณะกรรมการดำเนินการจัดการความรู้ ปีการศึกษา 2566
2. แต่งตั้งคณะผู้จัดทำแนวปฏิบัติที่ดี/คู่มือการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย (ประยุกต์:
วิถีที่ 2 ประสาน สร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง (การวิจัย))
3. ประชุมคณะผู้จัดทำแนวปฏิบัติที่ดี/คู่มือการปฏิบัติงานเพื่อกำหนดกรอบความรู้และ
พิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
4. การกำหนดความรู้ที่จำเป็นและการเสาะหาความรู้ที่ต้องการที่เกี่ยวกับ “เคล็ดลับ: ขอบุณ
วิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”
5. ขั้นตอนต่อไปหลังจากการแสวงหาความรู้เสร็จสิ้นแล้วจะนำไปสู่กระบวนการ “การ
ปรับปรุงและพัฒนาความรู้ให้เหมาะสม การประยุกต์ใช้ความรู้และกระบวนการแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ
การจดบันทึกแก่นความรู้” ตามลำดับ

ระยะที่ 2 :

การแลกเปลี่ยนความรู้เรื่อง “เคล็ดลับ: ขอบุณวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” ซึ่งได้ร่วม
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็น “เคล็ดลับ: ขอบุณวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” จากการดำเนินการจัดการ
ความรู้ ผู้จัดทำแนวปฏิบัติที่ดี/คู่มือการปฏิบัติงานและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกได้ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
โดยสาระสำคัญของการที่จะขอบุณวิจัยอย่างไรให้ได้รัยทุบวิจัยทั้งภายในและภายนอก ต้องส่งเสริมให้
คณาจารย์ประจำวิทยาเขตได้ออกไปอบรมเพิ่มพูนความรู้ทางด้านการวิจัยให้มากขึ้นก่อน โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ด้านการวิจัยและการสร้างเครือข่ายนักวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น

1. โครงการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ (ลูกไก่) ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
2. โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเขียนโครงการวิจัยอย่างไรให้ได้ทุน
3. หลักสูตรการเขียนโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุนทั้งภายในและภายนอก
4. โครงการการอบรมทางด้านการวิจัยที่สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราช
วิทยาลัย ได้จัดทำขึ้น

นอกจากนี้จารย์ต้องรู้จักแหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนงบประมาณการวิจัยจากภายนอกเป็นหลัก ทั้งนี้เครือข่ายที่ได้มาจากการอบรมในขั้นตอนที่ 1 เป็นสิ่งสำคัญที่ให้อาจารย์มีโอกาสในขอทุนสนับสนุนหรือเป็นที่มนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยต่างสถาบันได้ ประเด็นต่อมางานวิจัยต้องตอบสนองต่อความจำเป็นหรือตอบสนองประเด็นยุทธศาสตร์ของชาติด้วย ตอบสนองพันธกิจของมหาวิทยาลัยและกลุ่มมหาวิทยาลัยอีกด้วย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยทางด้านพระพุทธศาสนาที่ต้องเน้นพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาและนำไปแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม (มหาวิทยาลัยกลุ่ม 4)

แม้กระทั่งควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้ร่วม

1. โครงการวิจัยต้องมีความน่าสนใจ
2. งานวิจัยที่มีความทันสมัย
3. แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตรวจประเมินและให้ข้อเสนอแนะก่อนที่จะนำเสนอต่อแหล่งทุน
4. ข้อกำหนดและรูปแบบของแหล่งทุน
5. งบประมาณต้องเกิดความคุ้มค่าและคุ้มทุน

ระยะที่ 3 :

1. การนำเสนอคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”
2. สรุปสาระสำคัญของ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”
3. บทบาทของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช (มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ) เป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการวิชาการ พระพุทธศาสนาแก่ภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ รวมถึงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วบุคลากรของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะสายวิชาการ (อาจารย์) ต้องมีหน้าที่/บทบาทหลักหน้าที่ 4 ด้านได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการแก่สังคมและด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการวิจัยต้องสามารถนำไปใช้ได้

4.3 ขั้นตอนติดตามประเมินผลและนำผลไปพัฒนา (Check-Act: C-A)

เนื่องจากการจัดการความรู้เรื่องแนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” เป็นการจัดการความรู้เพื่อวิเคราะห์สังเคราะห์แนวทางหรือแนวปฏิบัติที่ดีในการขอทุนวิจัย ซึ่งแนวทางหรือเคล็ดลับขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย ที่จัดทำขึ้นในปีการศึกษา 2566 นี้ เป็นจุดเริ่มต้นของคู่มือหรือแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อให้อาจารย์และบุคลากรได้นำไปใช้เพื่อขอทุนวิจัยต่อไป ทั้งนี้แนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” จะถูกนำไปใช้ในในการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนทั้งภายนอกและภายในมหาวิทยาลัยในปีงบประมาณ 2567 ต่อไป และนอกจากนี้ก็ต้องมีการพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอทุนวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” ต่อไปเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นต่อไปและสามารถนำไปใช้ได้ในระยะยาว

5. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

ปัจจัยภายใน :

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคตรราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการทำวิจัยเพื่อค้นคว้าหาค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำวิจัยในสาขาตนเองอย่างต่อเนื่อง “มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการ ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการวิชาการพระพุทธศาสนา ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะสายวิชาการ (อาจารย์) ต้องมีหน้าที่/บทบาทด้านการวิจัย ซึ่งการที่จะทำวิจัยนั้นต้องมีการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยจากแหล่งทุนวิจัยทั้งจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย คณะผู้ดำเนินงานจึงมีความคิดเห็นร่วมกันที่จะนำบทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยคือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านการวิจัย (ประยุกต์: วิธีที่ 2 ประสานสร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง (การวิจัย)) มาใช้ในการแก้ไขปัญหาทางสังคม และนอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากรองอธิการบดี อาจารย์ ในการขับเคลื่อนการทำคู่มือดังกล่าว

ปัจจัยภายนอก :

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคตรราช ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อที่จะช่วยระดมความคิดเห็นในการจัดทำคู่มือ เคล็ดลับ : ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย ภายใต้วิธีแห่งการพัฒนา-ประยุกต์ : วิธีที่ 2 ประสาน สร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง (การวิจัย) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการขอทุนสนับสนุนการทำวิจัยของบุคลากรต่อไปในอนาคต

6. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข

“ระยะเวลา” ในการดำเนินงานที่ค่อนข้างสั้นและเวลากระชั้นชิด จึงควรมีการเพิ่มระยะเวลาเพื่อให้คณะกรรมการและผู้ดำเนินงานมีเวลาเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะได้จัดทำแผนจัดการความรู้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้และเป็นคู่มือที่อาจารย์และบุคลากรสามารถนำไปใช้ได้จริง

7. ประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมายตามพันธกิจ

ได้แนวปฏิบัติที่ดี หรือ คู่มือเกี่ยวกับ เคล็ดลับ : ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย ภายใต้วิธีแห่งการพัฒนา-ประยุกต์ : วิธีที่ 2 ประสาน สร้างสรรค์ อย่างลึกซึ้ง (การวิจัย) จำนวน 1 เรื่อง ดังนี้

1. แนวทางและเคล็ดลับ: ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย

แนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”

การจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เป็นเครื่องมือสำคัญในการรวบรวมและคัดสรรความรู้ทั้งความรู้ที่ฝังลึกในตัวตน (Tacit Knowledge) และความรู้ที่ชัดเจน (Explicit Knowledge) มาพัฒนาอย่างเป็นระบบ ด้วยการให้บุคลากรที่มีประสบการณ์จริงได้มีโอกาสการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่สนใจ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมมาโคกราช ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในการทำวิจัย จึงเป็นที่มาของ แนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย”

แนวปฏิบัติที่ดีหรือคู่มือ “เคล็ดลับ: ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” จึงมีสโลแกนดังนี้

**หาความรู้ สู้แหล่งทุน หนุนเครือข่าย
นำค้นหา แก้ไขได้**

โดยแนวปฏิบัติที่ดี/คู่มือการปฏิบัติงาน “เคล็ดลับ : ขอบุญวิจัยอย่างไร ให้ปัง ปู ริ เย” มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. สร้างความรู้
2. สู้แหล่งทุน
3. หนุนเครือข่าย
4. นำค้นหา
5. แก้ไขได้

แนวปฏิบัติขั้นที่ 1

“สร้างความรู้”

1. หาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนเองขาด เช่น การวิจัยรูปแบบต่าง ๆ รูปแบบหรือวิธีการใหม่ ๆ ที่ตนเองทำเป็นอยู่
2. การอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่จัดขึ้น เช่น
 - โครงการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ (ลูกไก่) ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
 - โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเขียนวิจัยอย่างไรให้ได้ทุน
 - หลักสูตรการเขียนโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุนทั้งภายในและภายนอก
 - โครงการการอบรมทางด้านการวิจัยที่สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. เวทีแลกเปลี่ยนความรู้จากนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาหรือศาสตร์ของตนเอง
4. การวิพากษ์และฟังความคิดเห็น

แนวปฏิบัติขั้นที่ 2

“ผู้แหล่งทุน”

1. ศึกษาเงื่อนไขและข้อตกลงของแหล่งทุน เช่น เป้าหมาย ชื่อเรื่อง ความต้องการ คุณสมบัติ
2. เลือกแหล่งทุนที่เหมาะสมต่อหน่วยงานและความเชี่ยวชาญของตนเองและความที่มิวิจัย
3. การของบประมาณตามเกณฑ์ของระเบียบของแหล่งทุน ขออย่างพอเพียง ใช้เท่าที่จำเป็น ค่าบริหารจัดการ ค่าตอบแทนขวัญกำลังใจที่มิวิจัย
4. แหล่งทุนภายใน
 - สถาบันวิจัยญาณสังวร มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
5. แหล่งทุนภายนอก
 - สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
 - สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
 - สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 - กรมการศาสนา
 - อื่น ๆ
6. แหล่งทุนจากต่างประเทศ

แนวปฏิบัติขั้นที่ 3

“หนุนเครือข่าย”

1. เครือข่ายจากการอบรมในหลักสูตรต่างๆ ที่จัดขึ้น เช่น โครงการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ (ลูกไก่) ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเขียนวิจัยอย่างไรให้ได้ทุน หลักสูตรการเขียนโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนสนับสนุนทั้งภายในและภายนอก โดยเครือข่ายที่ได้จากการอบรมนี้จะทำให้ตนเองขยายเครือข่ายและทีมวิจัยได้หลากหลายมากยิ่งขึ้น และเพิ่มโอกาสได้งบประมาณสนับสนุนทุนวิจัย
2. สร้างเครือข่ายนักวิจัยที่มีความรู้ ประสบการณ์ที่หลากหลาย
3. ค้นหาเครือข่ายทางวิชาการจากอาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่รุ่นน้องจากการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโทและปริญญาเอก) รวมถึงเพื่อนนักวิชาการต่างสถาบัน
4. ทีมวิจัยและเครือข่ายต้อง
 - ไว้ใจได้
 - มีความสามารถและรับผิดชอบได้
 - รู้ใจกัน
 - รับฟังความคิดเห็นและข้อโต้แย้ง
 - ไม่ทิ้งงานวิจัย รักษาเวลา ทำงานให้เสร็จตามเป้าหมาย
5. สัมพันธภาพที่ดีระหว่างทีมวิจัย เครือข่ายและบุคลากรของแหล่งทุน
6. จับมือไว้แล้วไปด้วยกัน

แนวปฏิบัติขั้นที่ 4 “นำค้นหา”

1. ชื่อเรื่องวิจัยต้องตรงประเด็น สอดคล้อง หลักการเหตุผลมีความน่าสนใจ ดึงดูดความสนใจจากแหล่งทุน (อ่านแล้ว WOW) หัวข้อ/คำถามการวิจัยให้ตรงตามความต้องการของแหล่งทุน
2. การตีโจทย์ของแหล่งทุนให้กระจ่างว่าแหล่งทุนต้องการอะไรจากงานวิจัย
3. วัตถุประสงค์ของการวิจัยชัดเจน
4. คำถามการวิจัยน่าสนใจและนำค้นหา
5. ทบทวนวรรณกรรมให้เข้มข้น สังเคราะห์จุดอ่อน เพื่อหาช่องว่างในการทำวิจัย
6. หัวใจสำคัญของงานวิจัยคือ กรอบแนวคิด ดังนั้นต้องกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยให้ชัดเจน
7. ความเป็นไปได้ของระเบียบวิธีวิจัย คิดอย่างเป็นระบบและเหมาะสม
8. เป้าหมายในการเก็บข้อมูลที่เป็นจริง สอดคล้องกับปัญหาและเป็นแหล่งข้อมูลชั้นดี
9. ผลลัพธ์จะถูกนำไปใช้ประโยชน์หรือแก้ไขปัญหาของประเทศชาติ

แนวปฏิบัติขั้นที่ 5

“แก้ไขได้”

1. งานวิจัยตอบสนองต่อความจำเป็นหรือตอบสนองประเด็นยุทธศาสตร์ของประเทศชาติ สามารถนำไปพัฒนาประเทศชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม
2. ตอบสนองพันธกิจของมหาวิทยาลัยและกลุ่มมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยทางด้านพระพุทธศาสนาที่ต้องเน้นพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนาและนำไปแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรม
3. ผลผลิตต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
4. ผลลัพธ์ต้องสอดคล้องกับผลผลิต
5. การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น แก้ปัญหาสังคม สร้างและพัฒนานวัตกรรม ต้องคำนึงถึง
 - User หรือ ผู้นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์
 - ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ชาติ
 - เน้นการสร้างนวัตกรรม
 - Impact Factor